

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/375/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617200002
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7617200002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu L., M..L..T., X. XXX, R.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Slovinským, advokátom, Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 13, IČO: 50 525 158 proti žalovanému W. Ž., I.. XX.XX.XXXX, Z. X. XXX, zastúpenému JUDr. Blankou Nagyovou, advokátkou, Košice, Štúrova 44, o zaplatenie 12.567,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku č.k. 16C/1/2017 - 150 z 24.7.2018 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 12.567,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc od 30.3.2017 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanému titulom ušlého zisku domáhal zaplatenia sumy 12.567,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 30.12.2016 do zaplatenia tvrdiac, že ako podielový spoluvlastník na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č.XXXX O. N.. Ú.. X., ako aj na ďalších prenajatých parcelách vykonával poľnohospodársku činnosť a žalovaný neoprávnene dňa 21.06.2013 pokosil trvalý trávnatý porast na parcele S. N. XXXX/X a následne ho zbalíkoval a použil na vlastný prospech, v dôsledku čoho Okresný úrad Poprad žalovaného rozhodnutím zo dňa 24.09.2014 uznal vinným zo spáchania priestupku proti majetku, avšak navyše on rozhodnutím Pôdohospodárskej platobnej agentúry v Bratislave zo dňa 30.11.2013 bol pre neobhospodarovanie pozemkov vylúčený z poskytovania podpory v roku 2013 vo výške 4.189,30 eur a zároveň aj vylúčený z poskytnutia podpory v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia a uplatnená suma tak predstavuje ušlý zisk za tri roky po roku 2013, za ktorý rok skutočná škoda mu bola priznaná rozhodnutím súdu. Vzal do úvahy obranu žalovaného, ktorý žalobu navrhol zamietnuť s tým, že podpora poskytovaná zo strany platobnej agentúry nemôže tvoriť masu ušlého zisku, lebo sú to finančné prostriedky poskytované žiadateľom výlučne na úhradu nimi vynaložených nákladov v súvislosti s vykonanou poľnohospodárskou činnosťou a takúto činnosť v priebehu rokov 2014 až 2016 žalobca fakticky nikdy nevykonával a nemal snahu tieto náklady nijakým spôsobom skutočne aj vynaložiť a uplatnený nárok označil aj za špekulatívny a odporujúci § 3 Občianskeho zákonníka. Podrobne ďalej reprodukoval obsah vyjadrení strán a z výpisu z obchodného registra zistil, že v prípade žalobcu ide o obchodnú spoločnosť vzniknutú 24.4.2013, ktorej predmetom činnosti je aj poľnohospodárska činnosť. Popísal ďalej zistenia vyplývajúce z listov vlastníctva v kat. Ú.. X., z kúpnej a nájomných zmlúv, ktorými žalobca preukazoval svoj vzťah ku

dotknutým pozemkom. Z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 13C/133/2014 - 54 zo dňa 24.9.2015 zistil, že v tomto spore žalovaný bol zaviazaný žalobcovi zaplatiť sumu 4.189,30 eur s príslušenstvom a vyhovujúci výrok rozsudku bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.5.2016 sp.zn. 2Co/628/2015. Podrobne citoval vybrané časti odôvodnení oboch rozsudkov a venoval sa predovšetkým tomu, že žalobcovi rozhodnutím poľnohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 30.11.2013 bolo neschválené poskytnutie podpory formou jednotnej platby a vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach a súčasne bol vylúčený z poskytovania podpory vo výške 4.189,30 eur a táto čiastka sa mala odpočítať aj od podpory, na ktorú by farmár mal oprávnenie v súvislosti so žiadosťami v priebehu 3 rokov nasledujúcich po roku vylúčenia a toto rozhodnutie platobnej agentúry bolo potvrdené aj rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky zo dňa 1.4.2014, keď primárnym dôvodom nepriznania podpory bolo zistenie, že žalobca na pozemkoch neohospodáril, nakoľko ich pokosila iná osoba. Právne vec posúdil podľa § 420 ods. 1, § 441 a § 442 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka a otázku skutočného užívania predmetných parciel zo strany žalobcu v roku 2013 mal už za vyriešenú výsledkami konania sp.zn. 13C/133/2014. Dospel k záveru, že to bol práve žalovaný, ktorý v roku 2013 predmetné pozemky zaradené do príslušných dielov pôdneho bloku pokosil, trávnu hmotu pobalíkoval a z predmetných nehnuteľností aj odviezol a uskladnil, čím sa dopustil protiprávneho konania - priestupku a žalobcovi v dôsledku práve tohto konania v roku 2013 bola odmietnutá dotácia, keďže sám pozemok neobhospodaroval. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, že by mal skúmať všetky podmienky pre poskytnutie podpory na poľnohospodársku pôdu upravené Nariadením Vlády SR č. 488/2010 Z.z., keďže tieto podmienky neskúmali ani sudy v konaní sp.zn. 13C/133/2014 a sp.zn. 2Co/628/2015, v ktorom bolo rozhodnuté o náhrade škody spôsobenej žalovaným žalobcovi. Zaoberal sa ďalej predpokladmi vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti a mal za to, že žalovaný sa nesporne dopustil zavineného protiprávneho konania a bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania priestupku a ďalej s poukazom na § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zaoberal definíciou ušlého zisku. Uviedol, že v zmysle rozhodnutia poľnohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 30.11.2013 bol žalobca vylúčený z poskytnutia podpory vo výške 4.189,30 eur a zároveň v tejto výške bola určená aj čiastka, ktorá po dobu 3 rokov nasledujúcich po roku vylúčenia mala byť odpočítaná žalobcovi od podpôr, na ktoré by mal nárok v súvislosti so žiadosťami v priebehu 3 rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. Za nepodstatné pokladal, v akej výške by podpory mali byť pre roky 2014 až 2016 žalobcovi priznané a za podstatné považoval, že v priebehu každého z uvedených rokov mal žalobca byť ukrátený práve o túto čiastku - výšku odmietnutej dotácie. V súhrne troch rokov ušlý zisk predstavuje práve sumu 12.567,90 eur. Vychádzajúc z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. žalobcovi priznal aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny, a to počnúc dňom 30.3.2017 t.j. dňom nasledujúcim po dni doručenia žaloby žalovanému. V prevyšujúcej časti príslušenstva pohľadávky žalobu zamietol a o trovách konania, berúc do úvahy § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodol, priznajúc ich náhradu úspešnému žalobcovi.

3. Rozsudok v jeho vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalovaný, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, uplatniac podľa jeho obsahu odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a g) CSP. Vytkol rozsudku súdu prvej inštancie jeho nepreskúmateľnosť špecifikujúc otázky, ktoré podľa neho tento nevyriešil, keď je zjavné, že poľnohospodársku činnosť žalobca v priebehu rokov 2014 až 2016 fakticky nikdy nevykonával a nepreukázal, aby v jednotlivých rokoch t.j. od roku 2014 až po rok 2016 skutočne aj podal voči Poľnohospodárskej platobnej agentúre Bratislava svoju jednotnú žiadosť na uvedené roky 2014 až 2016 o predmetné podpory (dotácie). Zaoberal sa ďalej podrobným užívaním jednotlivých parciel v roku 2013 s poukazom na to, že B. Č.. XXXX/X patriacu pod diel pôvodného Z. Č.. XXXX/X užívala výlučne jeho matka a žalobca v roku 2013 až do augusta 2013 ho absolútne nevyzýval na vypratanie parciel Č.. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX F. XXXX E. I. Y. Č.. XXX B. N.. Ú. X.. Vytkol konajúcemu súdu, že za základ svojho rozhodnutia a určenia preukázania výšky nároku žalobcu bral predovšetkým ako dôkaz rozhodnutie poľnohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 30.11.2013, ktorým bolo žalobcovi neschválené poskytnutie podpory a súčasne bol vylúčený z jej poskytovania vo výške 4.189,30 eur, čo označil za prekvapivé. Namietal, že súd nevykonával dokazovanie formou dožiadania prostredníctvom Slovenského pozemkového fondu Bratislava. Bol toho názoru, že prvoinštančný súd dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď len formalisticky vychádzal z odôvodnenia iného rozsudku a bol toho názoru, že samotný žalobca nevedel ustáliť rozsah ušlého zisku a uviesť, prečo práve čiastka 4.189,30 eur by mala byť tou, o ktorú mal byť v priebehu každého z nasledujúcich troch rokov ukrátený. Poukázal ďalej na svoje vyjadrenia prednesené v priebehu konania, ktoré spochybňovali výšku uplatneného nároku, keď žalobca ani nepreukázal, či vo svojej jednotnej žiadosti pre rok 2013

uplatnil alebo neuplatnil zaťaženie plochy trvalých trávnych porastov dobytčiami jednotkami vzťahujúcimi sa jednak k ploche na základe nájomnej zmluvy zo SPF, ako aj ploche k jeho vlastným pozemkom. Spochybnil aj skutkové zistenie súdu, kedy sa mal dozvedieť o výške a lehote na zaplatenie sumy požadovanej žalobcom a keď sa tak malo stať až doručením žaloby dňa 30.3.2017, potom ešte našťastie nie je v omeškaní s platením istiny a teda aj úroku, nakoľko mu žalobca v žalobe dal lehotu na zaplatenie do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, ktorá ku dnešnému dňu ešte nenastala. Za týchto okolností je možné podľa neho vzniknúť aj námietku premlčania v časti nároku žalobcu, čo si týmto uplatnil. Opakovane namietol, že súd prvej inštancie nemal robiť závery len z odôvodnenia iného rozsudku, lebo takto boli popreté jeho základné práva na súdnu ochranu. Navyše súd bez náležitého vysvetlenia spojil dva samostatne hospodáriace subjekty a to jednak jeho a jeho matku W. Ž., ktorá samostatne v roku 2013 obhospodarovala X. Č.. XXXX/X a jej výpoveď nebola riadne vyhodnotená. Namietal ďalej skutočnosť, že súd prvej inštancie posúdil právny nárok žalobcu ako nárok na náhradu škody titulom ušlého zisku a nedostatočne sa pritom vysporiadal s kauzálnym nexusom vzťahujúcim sa práve k tvrdenému protiprávnemu úkonu, oproti škode z nároku žalobcu o podporu. Žalobca v plnej miere zodpovedal za obsah svojej jednotnej žiadosti na rok 2013 a z jej obsahu nevyplýva, aby bola zamietnutá len pre pokosenie. Podľa jeho názoru škoda žalobcovi vznikla v dôsledku nepriznania nároku na podporu zo strany platobnej agentúry, čiže v dôsledku zákonného rozhodnutia, ktorému predchádzala jednotná žiadosť žalobcu a tejto žiadosti predchádzala možnosť začať obhospodarovať a užívať pozemky žalobcom a až tomu predchádzalo pokosenie. Kauzálny nexus súd prvej inštancie v odvolaní dostatočne neodôvodnil a v tejto súvislosti citoval vybrané časti z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/130/2010 a 5Cdo/126/2009. Trval na tom, že žalobcovi spôsobil škodu iba pokosením, zbalíkováním a pozvážaním sena, ktorá mu bola v plnej výške uhradená a neexistuje príčinná súvislosť medzi týmto konaním a zmenšením majetku žalobcu, ku ktorému malo dôjsť nepriznaním jeho nároku na dotácie pre roky 2014 až 2016 na základe rozhodnutia príslušného správneho orgánu. Výšku priznanej sumy pritom súd odôvodnil veľmi zjednodušene a žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na úroky z omeškania, keďže žalobca mu v žalobe dal lehotu na zaplatenie do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a teda v omeškaní s plnením nie je. Konajúci súd taktiež mal vyhodnotiť jeho námietky týkajúce sa porušenia ust. § 3 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca síce formálne koná v medziach svojho práva, ale prostredníctvom jeho realizácie sleduje poškodenie druhého účastníka sporu t.j. jeho a ide tak o chybný výkon práva.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného označil toto za neopodstatnené a špekulatívne. O vzniku škody bolo podľa neho právoplatne rozhodnuté už rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 13C/133/2014, čo bolo následne potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach a tieto rozhodnutia vytvorili prekážku rozhodnutej veci, kedy konajúci súd neskúma vznik škody, keďže už o nej bolo právoplatne rozhodnuté. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/319/2008 mal za to, že byť konania žalovaného, mohol dôvodne očakávať poskytnutie dotácie, o čom svedčí aj fakt, že dňa 26.1.2018 rozhodnutím pôdohospodárskej platobnej agentúry mu bola schválená podpora formou jednotnej platby a nepochybne len žalovaný svojím konaním spôsobil škodovú udalosť, vďaka ktorej bol v zmysle rozhodnutia č. XXX/XXXX/XXXXX/XXXX vylúčený z poskytovania podpory vo výške 4.189,30 eur v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia.

5. Žalovaný v stanovisku k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojich odvolacích dôvodoch a nesúhlasil s argumentáciou žalobcu o vytvorení prekážky rozhodnutej veci, keďže nejde o konania s totožným predmetom, nakoľko v pôvodnom konaní si žalobca uplatňoval skutočnú škodu a v tomto si uplatňuje ušlý zisk, čo sú dva rozdielne nároky s ohľadom na objektívne predpoklady ich preukázania.

6. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

7. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

8. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovné:

10. Žalovaný podané odvolanie podľa jeho obsahu odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

11. Ani jeden z týchto uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

12. Žalovaný napadnutému rozsudku vytkol jeho nepreskúmateľnosť. Odvolací súd s týmto názorom nesúhlasí, keď odôvodnenie skúmaného rozsudku (majúceho 32 strán) možno pokladať za dostatočné, výstižné a zrozumiteľné.

13. Odvolací súd bral zreteľ na to, že rozhodnutie súdu musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkové pochody musia byť v odôvodnení dostatočne vysvetlené nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta na dohady a domnienky. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods.2 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydávaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať správnosť rozsudku a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom, prípadne o mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené.

14. Odvolaním napadnutý rozsudok uvedené náležitosti má. Odôvodnenie preskúmaného rozsudku, je dostatočné, pretože sa v ňom jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom súd vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre rozhodnutie podstatné a právne významné. Stranám sporu ozrejmil svoje myšlienkové pochody, spôsob hodnotenia dôkazov, zo skutkových zistení vyvodil právne závery takým spôsobom, aby výsledok rozhodovacej činnosti bol jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený a aby strany sporu nemuseli hľadať odpovede na nastolenú problematiku v rovine dohadov a tak, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú. Z týchto dôvodov odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je obhájiteľné a rozsudok je preskúmateľný.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací dôvod podľa uvedeného ustanovenia podľa

názoru odvolacieho súdu nebol naplnený, pretože nedošlo počas konania pred súdom prvého stupňa k nevykonaniu takých účastníkom navrhnutých dôkazov, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť. Odvolací súd zdôrazňuje, že samotná okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal dôkaz navrhnutý účastníkom nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom, nakoľko súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania. Aj keď by súd prvej inštancie nevykonal žalovaným navrhované dôkazy, je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva boli významné, teda nevykonal iba tie dôkazy, ktoré z tohto hľadiska významné neboli, resp. boli nadbytočné. Súd prvej inštancie tak mal k dispozícii na podklade už vykonaných dôkazov pre rozhodnutie dostatočné podklady a na správnosti jeho rozhodnutia by ďalšia správa od Slovenského pozemkového fondu nič zmeniť nemohla.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke.

17. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že nebol naplnený ani tento odvolací dôvod, keďže súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

19. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, preto nebol naplnený ani odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

20. Žalovaný podľa obsahu jeho odvolania na viacerých miestach nepriamo polemizuje s výsledkami konania vedeného pred Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp.zn. 13C/133/2014. Tieto jeho námietky sú však vo vzťahu k právoplatne skončenému konaniu už nenáležité. V konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves rozsudkom č.k. 13C/133/2014 - 54 z 24.9.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 26.5.2016 žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 4.189,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 3.10.2014 do zaplatenia a to ako skutočnú škodu spôsobenú tým, že žalovaný neoprávnene pokosil pozemky, ku ktorým nemal žiaden vzťah, v dôsledku čoho pôdohospodárska platobná agentúra rozhodnutím zo dňa 30.11.2013 žalobcu vylúčila z poskytovania podpory vo výške 4.189,30 eur a tiež rozhodla, že táto čiastka sa odpočíta od podpory, na ktorú má farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. Súdy teda v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 13C/133/2014 sumu 4.189,30 eur posúdili ako skutočnú škodu spôsobenú žalovaným žalobcovi.

21. V prebiehajúcom konaní si žalobca uplatnil nárok na ušlý zisk vo výške 12.567,90 eur (za roky 2014 až 2016), tvorený súčtom podpôr, o ktoré v dôsledku správania sa žalovaného prišiel. V konaní sp.zn. 13C/133/2014 Okresného súdu Spišská Nová Ves pritom bolo ustálené, že žalovaný jednoznačne porušil právnu povinnosť, keď pokosil aj tie časti pozemku, na ktoré nemal oprávnenie.

22. Ušlý zisk je v súlade s konštantnou judikatúrou súdov definovaný ako ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív), ale stratou očakávaného prínosu. Nestačí teda len pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto preukázané, že pri priebehu behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu) mohol poškodený očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu. V prípade ušlého zisku nie je možné preukázať jeho reálnu existenciu, ale musia byť dokázané také konkrétne skutkové okolnosti (tvrdené žalobcom - poškodeným), ktoré pri logickej úvahe vedú súd k záveru, že ušlý zisk by skutočne vznikol, nebyť protiprávnej udalosti, t.j. musí byť dokázaná pravdepodobnosť dosiahnutia ušlého zisku u poškodeného v danom čase a podľa miery dokázanej pravdepodobnosti musí byť daný záver o tom, či za daných okolností bol žalovaný ušlý zisk aj reálnym. V prípade ušlého zisku teda musí ísť o ujmu už nastanú (vzniknutú) a nie o ujmu, ktorá by len hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti. Ušlý zisk tak je stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku. Žalobca aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci preukázal existenciu okolností svedčiacich o pravdepodobnosti dosiahnutia výplaty podpory zo strany pôdohospodárskej platobnej agentúry, ktorú pri bežnom chode vecí inak mohol očakávať a o ktorú prišiel len v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Výška ušlého zisku je daná súčtom podpôr, z poberania ktorých bol žalobca vylúčený len pod vplyvom správania sa žalovaného.

23. Neobstojí názor odvolateľa tvrdiaceho, že žalobca koná v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka a dobrými mravmi, keď práve on sa dopustil protispoločenského konania, za čo v konaní Okresného úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím z dňa 24.9.2014 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku.

24. Súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol aj o úrokoch z omeškania, pokiaľ tieto žalobcovi priznal od 30.3.2017 vychádzajúc z toho, že žaloba žalovanému bola doručená 29.3.2017 a skoršia výzva na plnenie preukázaná nebola.

25. Neoprávnená a nie celkom zrozumiteľná je aj odvolacia námietka žalovaného, že stále nie je v omeškani s platením istiny a teda aj úrokov, keďže žalobca mu „v žalobe dal lehotu na zaplatenie do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, ktorá ku dnešnému dňu ešte nenastala“. Žalobca totiž v žalobe celkom jednoznačne a štandardne navrhol žalovaného zaviazat' zaplatiť mu sumu 12.567,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 30.12.2016 do zaplatenia. V súvislosti s touto výhradou žalovaný vzniesol (až v odvolaní) námietku premlčania časti nároku žalobcu, ktorú však nijak bližšie neupresnil a nekonkretizoval a ani neuviedol, akej časti nároku sa námietka má týkať a z akých dôvodov. Nemožnosť priznať oprávnenému subjektu premlčané právo nastane až vtedy, ak okrem iného povinný subjekt v rámci súdneho konania o uplatnenom práve účinne vznesie námietku premlčania. V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu námietka premlčania účinne vznesená nebola. Okrem toho je zrejmé, že žalobca by nárok na podpory mohol uplatňovať len postupne a tiež postupne by bol vylučovaný z ich poskytovania. O nevyplatení podpory za rok 2013 Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky v konečnom dôsledku rozhodlo až rozhodnutím z apríla 2014 a tak by bolo možné oprávnené predpokladať, že o nevyplatení podpory za rok 2014 by oprávnený orgán rozhodol obdobne v apríli 2015, kedy by žalobca získal vedomosť o presnej výške škody a tak ani prípadná adresná a účinná námietka premlčania by vzhľadom na dátum podania žaloby (3.1.2017) nevedla zrejme k jej zamietnutiu. Okrem toho od nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku možno v dovolacom konaní vzniesť námietku premlčania (ako hmotnoprávnu námietku patriacu medzi prostriedky procesnej obrany) iba za splnenia predpokladov uvedených v ust. § 366 CSP. Pritom v ust. § 366 CSP bola úprava novôt v odvolacom konaní nanovo konštruovaná tak, aby zodpovedala celkovej koncepcii nového procesného kódexu. Žalovaný nepreukázal a ani netvrdil, že sú naplnené podmienky pre výnimočné pripustenie novoty (prostriedku procesnej obrany) až v odvolacom konaní.

26. Možno zhrnúť, že nárok žalobcu voči žalovanému nie je špekulatívny, keď vychádza vo svojej podstate už z judikovaného protiprávneho konania žalovaného (viď konanie pred Okresným súdom

Spišská Nová Ves pod sp.zn. 13C/133/2014), ktoré viedlo ku vzniku skutočnej škody žalobcu, ale aj k ušlému zisku. Žalobca v rozhodnej dobe vykonával poľnohospodársku činnosť na pozemkoch, ku ktorým si zabezpečil adekvátny užívateľský vzťah a nebyť nedovoleného správania sa žalovaného, nebol by vylúčený z poskytovania podpory vo výške 4.189,30 eur ročne. Z rozhodnutí pôdohospodárskej platobnej agentúry a Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky je zrejmé, že primárne pre neoprávnené realizované pokosenie sporných pozemkov bol žalobca aj v priebehu ďalších troch rokov vylúčený z poberania podpory v takejto výške (samotný mechanizmus výpočtu výšky ušlého zisku žalovaný ani nespochybnil). Ide tak o prípad, kedy len v dôsledku protiprávneho konania škodcu nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, hoci sa tak dalo s ohľadom na pravidelný priebeh vecí očakávať. Pre výšku náhrady škody pritom je rozhodujúce, aký prospech by poškodený získal, nebyť neoprávneného zásahu a o aký prospech v dôsledku konania škodcu prišiel. Bolo by popretím princípov spravodlivosti požadovať od žalobcu, aby pre možnosť uplatňovania ušlého zisku opakovane v rokoch 2014 až 2016 uplatňoval náhrady a príspevky voči pôdohospodárskej platobnej agentúre, keď ho táto právoplatným rozhodnutím už z poskytovania podpory pre toto obdobie v danej výške vylúčila. Medzi protiprávnym konaním škodcu - žalovaného a vznikom škody na strane žalobcu existuje pritom nepochybný vzťah príčiny a následku, berúc do úvahy skutkovú otázku v prejednávanej veci. Z rozhodnutí pôdohospodárskej platobnej agentúry z dňa 30.11.2013 a Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky z 1.4.2014 vyplýva, že dôvodom vylúčenia žalobcu z poskytovania podpory primárne bolo zistenie, že žiadateľ sporné pozemky neobhospodaroval, keďže ich pokosil žalovaný, pričom ďalšími aspektmi a spormi strán sa už orgány poskytujúce podporu v poľnohospodárstve už bližšie nezaoberali.

27. Z uvedených dôvodov je rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vecne správny a bolo potrebné ho potvrdiť.

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Neúspešnému žalovanému nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania a takýto nárok vznikol úspešnému žalobcovi s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).